

HATÁRTALANUL – Erdélyi kirándulás

Hegyek között

Békás szoros

Első nap hajnali 4 órakor kezdődött az egész élmény. Beraktuk a poggyászokat a buszba, amik nehezebbnél nehezebbek voltak. Nagyon izgatottak voltunk, régóta vártuk már az indulást. Már hónapok óta azon törtük a fejünket, hogy mit vigyünk magunkkal, ki-kivel legyen egy szobában. Miután elindultunk Szeged mellett volt az első megállónk. Nagyon vártuk már, hogy leszállhassunk a buszról a friss levegőért. Ekkor még koromsötét volt. Nagyon hangulatos volt a sötétben utazni. Mikor átértünk a határon, áthaladtunk Nagyszalontán, majd megérkeztünk Nagyváradra, ahol először a várat tekintettük meg. Itt furcsa érzés fogott el minket. Furcsa érzés volt, olyan városban járni, ami egykor Magyarországhoz tartozott. Következő úti célunk Kolozsvár volt, majd egy Torda melletti kis faluban szálltunk meg. Ekkor

már körülbelül 8 óra lehetett. Nagyon jó érzés volt kipihenni a fáradalmainkat a szálláson. Kedvesek voltak velünk, így jól éreztük magunkat.

A második napot szívesen átaludtunk volna, de már menni kellett öltözni és reggelizni. Reggeli után elindultunk a tordai sóbányába, ahol a falak úgy néztek ki, mintha festették vagy tapétázták volna őket. Nagyon érdekes volt, hogy egy ilyen mély helyen találtunk egy játszóteret. Volt itt ping-pong, billiárd, óriáskerék és csónakázó-tó is, amin sajnos nem csónakázhattunk. Sokat kellett lépcsőzni, de megérte. A következő állomás Marosvásárhely volt, ahol megnéztük a

Kultúr-palotát, ahol sok érdekességet láttunk. Köztük a világkiállításra készült rózsauveget. Utána elmentünk a város különlegességéhez, a Virág-órához. Következő megállónk Korond volt, ahol sok szép emléket, csecsebecsét vettünk. Szép köcsögök, cserépedények, tálak voltak itt, és nem bántuk meg, hogy vettünk belőle. Korondról Farkaslakára mentünk, ahol megkoszorúztuk Tamási Áron síremlékét. Innen pedig az új szállásunkra mentünk. Másnap az úti célunk a Békás-szoros volt, ami ijesztő, de egyben csodálatos is volt. Olyan keskeny úton mentünk a hegyek között, hogy ha egy kicsit arrébb léptél, már a közúton sétáltál. Utána a Gyilkos-tó következett, aminek az volt az érdekessége, hogy egy erdő van alatta és egy közismert legenda is tartozik hozzá. Majd megérkeztünk a szállásra, ahol vacsora előtt fociztunk egy jót. Vacsora után pedig nyugovóra tértünk.

A negyedik napon egy magyar nyelvű iskolába látogattunk Kápolnásfaluban. Itt két órán vettünk részt, majd egy barátságos focimérkőzést játszottunk az ottani tanulókkal. Érdekes volt, hogy Erdélyben 1-10-ig osztályozzák a gyerekeket. Majd ellátogattunk Nyergesetőre koszorúzni. Az utunk következő állomása Csíkszereda volt, ahol a várban tekintettünk meg egy múzeumot, ami a csíki életet mutatja be. Visszaértünk a szállásra, ahol két utánfutós traktor várt minket. Az utánfutóra felülve utaztunk egy hargitai esztenára. Egy juhász várt minket és bemutatta az életét. Mesélt a medvékről, kóstolhattunk sajtot, megnéztük a kunyhóját és az állatait. Az ötödik napon is hajnalban indultunk haza, mint hétfőn. Útközben megálltunk Segesváron, ahol megkoszorúztuk az 1848/49-es szabadságharc egyik legfontosabb harcának emlékhelyét, ahol Petőfi Sándor is életét vesztette. Miután átértünk a határon, Szegeden megálltunk pizzázni. Sajnos innen már csak Szigetvár volt a cél. 9 órakor érkeztünk haza, ahol a kalandunk befejeződött. Nagyon szívesen maradtunk volna még, de ez is hamar véget ért. Nagyon élveztük, reméljük hogy még el tudunk jutni máskor is Erdélybe.

Kápolnásfalú-Szigetvár focimeccs

Sóbánya - Torda

Határtalanul!

Király Krisztián, Tóth András 7.a